

بررسی شاخص انتخاب ژنوتیپ ایده‌آل (SIIG) به منظور گزینش لاین‌های امیدبخش جو با عملکرد بالا و خصوصیات زراعی مطلوب^۱

حسن زالی^۱ و علی براتی^۲

۱- بخش تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی فارس، سازمان تحقیقات، آموزش و تربیت کشاورزی، داراب، ایران،
(نویسنده مسؤول: Hzhali90@yahoo.com)

۲- بخش تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، سازمان تحقیقات، آموزش و تربیت کشاورزی، کرج، ایران
تاریخ دریافت: ۹۸/۷/۴
تاریخ پذیرش: ۹۹/۱/۱۶
صفحه: ۹۳ تا ۱۰۴

چکیده

به منظور بررسی تنوع ژنتیکی و انتخاب لاین‌های پرمحصول با خصوصیات زراعی مطلوب، تعداد ۱۰۸ لاین خالص در قالب طرح بدون تکرار آگمنت همراه با چهار شاهد در سه بلوک، در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی داراب طی سال زراعی ۱۳۹۶-۹۷، با استفاده از شاخص SIIG نشان داد که لاین‌های شماره‌ی ۶۴، ۸، ۳۳، ۱۱۹ و ۳۴ به ترتیب با پیشترین مقدار SIIG (۰/۷۷۰ و ۰/۷۴۶ و ۰/۷۴۴ و ۰/۷۱۲ و ۰/۷۰۵ و ۰/۷۰۰) جزء برترین لاین‌ها و لاین‌های شماره‌ی ۴۴ و ۱۱۶ به ترتیب با کمترین مقدار SIIG (۰/۲۶۹ و ۰/۲۹۹ و ۰/۳۶۹) جزء ضعیفترین لاین‌ها در این تحقیق بودند. به منظور بررسی کارایی شاخص SIIG در انتخاب بهترین لاین‌ها از نظر عملکرد دان، وزن هزار دان، ارتفاع بوته، تعداد روز تا گل‌دهی و تعداد رو تا رسیدگی به طور همزمان، لاین‌های مورد بررسی براساس شاخص SIIG در ۶ دسته گروه‌بندی شدند. نتایج گروه‌بندی لاین‌ها بر اساس شاخص SIIG نشان داد که متوسط عملکرد دانه گروه‌های ۱، ۲ از متوسط عملکرد همه ژنوتیپ‌های شاهد بیشتر بود. هم‌چنین متوسط عملکرد گروه‌های ۴، ۵ و ۶ از هر چهار ژنوتیپ شاهد آزمایش پاییز تر بود. نهایتاً لاین‌های شماره‌ی ۶۴، ۳۳، ۸، ۱۱۳، ۳۳، ۸، ۱۱۹ و ۳۴ از گروه یک و لاین‌های شماره‌ی ۸۷، ۶۵، ۱۱۵، ۸۵، ۲۸، ۶، ۳۲، ۱۱۴، ۵۵، ۱۰، ۴۶، ۲۲ و لاین‌های شماره‌ی ۹۶، ۱۱۴، ۵۰، ۲۸، ۱۴، ۹۴ و ۹۶ از گروه ۲ و ۲۵ از گروه ۳ جزء لاین‌های برتر در این تحقیق بودند و می‌توان از آنها برای انجام آزمایشات سازگاری در مناطق گرمسیر مخصوصاً شهرستان داراب استفاده نمود. هم‌چنین لاین ۱۱۳ برترین لاین دو رده‌یه در این تحقیق بود.

واژه‌های کلیدی: شاخص انتخاب ژنوتیپ ایده‌آل، روش چند معیاره، صفات مرفوولوژیک، عملکرد جو

پیچیده با گستردگی در محیط اکوسيستم زراعی دارد. در این تحقیق جوهای با تعداد ردیف ناظم و شش ردیف بیشترین فراوانی (به ترتیب ۴۹ و ۴۶ درصد) و جوهای دو ردیفه کمترین فراوانی (۴/۵ درصد) را داشتند (۶). تقی‌زاده و همکاران (۱۵) با استفاده از تجزیه خوشای و بر اساس صفات اندازگیری شده، ۱۰۳ خانواده جو را به دو گروه دسته‌بندی نمودند که بین گروه‌ها از نظر بیشتر صفات اختلاف معنی‌داری وجود داشت و یک گروه به عنوان گروه مطلوب برگزیده شد.

مطالعات زیادی در ارتباط با ارزیابی صفات و تعیین ماهیت، اهمیت و ارتباط آنها با عملکرد دانه با استفاده از تجزیه به عامل‌ها و سایر روش‌های چندمتغیره انجام شده است (۳، ۱۱، ۲۱). در بیشتر این تحقیقات بحث در مورد ارتباط بین صفات با عملکرد و نهایتاً گروه‌بندی آنها شده است ولی در بسیاری از آنها بخشی در مورد انتخاب بهترین ژنوتیپ‌ها نشده است. بنابراین نیاز به روش‌هایی است که بتواند انتخاب ژنوتیپ‌های مطلوب را با توجه به صفات مورد بررسی به طور مناسبی انجام دهد و شاخص انتخاب ژنوتیپ ایده‌آل^۱ (SIIG) (۲۰، ۱۹) یکی از این روش‌ها می‌باشد که می‌تواند علاوه بر انتخاب ژنوتیپ‌های ایده‌آل، فاصله بین ژنوتیپ‌ها را هم مشخص کند. چون که عملکرد به مقدار زیادی تحت تأثیر محیط و اثر متقابل ژنوتیپ در محیط قرار می‌گیرد. بنابراین به نظر سیاری از محققین برای صفاتی مثل عملکرد، انتخاب غیرمستقیم از طریق سایر صفات که همبستگی بالایی با عملکرد دارند از کارایی بیشتری برخوردار است (۱۴). بهمین دلیل محققان

مقدمه

جو (Hordeum vulgare L.) یکی از قدیمی‌ترین گیاهان زراعی اهلی شده است که امروزه جو به دلیل موارد استفاده زیاد آن در تقدیم انسان و دام، تولید مالت و استفاده در صنایع تبدیلی یکی از مهم‌ترین گیاهان خانواده غلات است و از نظر اهمیت اقتصادی پس از گندم، برنج و ذرت در مقام چهارم جهان قرار گرفته است (۵). جو بعد از گندم با سطح زیر کشت ۱۷۶۲۰۰۰ هکتار و تولید ۳۲۰۱۰۰۰ تن، دومین گیاه زراعی مهم ایران از نظر ارزش زراعی و تغذیه‌ای به شمار می‌رود (۱) و با درجه سازگاری وسیع تر ولی با ارزش اقتصادی کمتر، در مناطقی از نواحی خشک که بارندگی برای تولید گندم کافی نیست، جایگزین گندم می‌شود (۱۰). بنابراین بررسی و مطالعه در مورد گیاه استراتژیک جو از اهمیت قابل ملاحظه‌ای برخوردار است. براساس آماره منتشره در سال ۲۰۱۷ در جهان میزان تولید جو حدود ۱۴۷/۴ میلیون تن و در ایران ۳/۱ میلیون تن می‌باشد (۴).

با توجه به نقش تنوع ژنتیکی در پیش‌برد اهداف برنامه‌های بهنژادی و نقش لاین‌های پیشرفته در این خصوص، بدون شک بررسی لاین‌های جدید جو با خصوصیات مرفوولوژیک مطلوب، از جمله روش‌های مناسب برای دستیابی به معیارهای انتخاب در جهت بهبود عملکرد و اصلاح و معروف ارقام تجاری است که نهایتاً منجر به افزایش تولید جو خواهد شد. در تحقیقی ۸ صفت مرفوولوژیک سنبله در ۱۳۰ جمعیت محلی اندازه‌گیری شد و مشخص شد که تنوع در جو دیم رابطه‌ای

می‌کند. از جمله مزیت‌های این روش آن است که معیارها یا شاخص‌های به کار رفته برای مقایسه می‌توانند دارای واحدهای سنجش متفاوتی بوده و طبیعت منفی و مثبت داشته باشند (۲۰، ۱۹).

هدف از این تحقیق، بررسی تنوع ژنتیکی لاین‌های جو از نظر عملکرد و تعدادی از خصوصیات مهم مرغولوژیک جهت معرفی و کشت در اقلیم گرم و خشک داراب با استفاده از شاخص SIIG بود.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تنوع ژنتیکی لاین‌های پیشرفته جو، انتخاب شده از آزمایشات بین المللی جو (۱۳۹۶-۹۷)، تعداد ۱۰۸ لاین خالص (جدول ۲) در قالب طرح بدون تکرار آگمنت همراه با چهار شاهد (نیمروز، اکسین، نوروز و WB-95-19) در سه بلوک، در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی داراب، طی سال زراعی ۱۳۹۷-۹۸ ارزیابی شدند. ارتفاع منطقه مورد آزمایش از سطح دریا ۱۱۰ متر با اقلیم گرم و خشک و متوسط بارندگی ۲۴۸ میلی‌متر و زمستان‌های معتدل می‌باشد. مشخصات جغرافیایی آن به ترتیب ۵۴ درجه و ۳۰ دقیقه طول شرقی و ۵۰ درجه و ۲۸ دقیقه عرض شمالی است. هم‌چنین سایر اطلاعات هواشناسی مربوط به سال زراعی در جدول ۱ نشان داده شده است. ارقام و لاین‌های مورد بررسی در اواخر آذر در شش خط به طول شش متر ($7/2$ متر مربع) به فاصله ۱۵ سانتی‌متر از هم دیگر کشت و به صورت نشستی آبیاری شدند. میزان بذر مصرفی ۳۰۰ دانه در متر مربع و با در نظر گرفتن وزن هزار دانه برای هر لاین تعیین گردید. هم‌چنین قبل از برداشت نیم متر از ابتدا و انتهای هر کرت حذف و بقیه (6 متر مربع) برداشت شد. در طول فصل زراعی، کلیه عملیات‌های زراعی مرسوم انجام شد. مبارزه با علف‌های هرز پهنه‌برگ و نازک‌برگ به صورت مکانیکی و هم‌چنین با استفاده از علف‌کش در مرحله پنجه‌زنی تا ساقه‌رفتن انجام شد. در طول دوره رشد علاوه بر مراقبت‌های زراعی، یادداشت برداری از کرت‌های آزمایشی شامل صفات تعداد روز تا گل-دهی، تعداد روز تا رسیدگی، ارتفاع بوته، وزن هزار دانه و عملکرد دانه بعمل آمد.

شاخص‌های مختلفی را برای افزایش کارایی انتخاب معرفی نموده‌اند (۲۸، ۹). در شاخص انتخاب اسمیت-هیزل (۱۷) و پسک-بیکر (۱۳) گزینش همزمان برای چندین صفت مهم با در نظر گرفتن ارزش اقتصادی و فنوتیپی و وراثت‌پذیری آنها و همبستگی بین صفات مختلف انجام می‌شود. اما در روش SIIG تیازی به محاسبه وراثت‌پذیری و ارزش فنوتیپی و اقتصادی نمی‌باشد. در این روش امکان شناسایی ژنوتیپ‌هایی با خصوصیات خاص وجود دارد. به عنوان مثال با روش SIIG می‌توان ژنوتیپ‌هایی با عملکرد دانه و وزن هزار دانه بالا، ارتفاع کم و زودرس را در صورت وجود داشتن، شناسایی و انتخاب نمود.

برای انتخاب ارقام مطلوب با ویژگی‌های خاص استفاده از یک صفت به تهیابی ممکن است منجر به نتایج مطلوبی نباشد، بر همین اساس در این تحقیق از شاخص انتخاب ژنوتیپ ایده‌آل (۲۰، ۱۹) به منظور ادغام تعدادی از صفات مهم مرغولوژیک، برای ارزیابی بهتر ژنوتیپ‌ها و تنوع ژنتیکی آنها استفاده شد. روش SIIG، برای اولین بار توسط زالی و همکاران (۱۹) برای ادغام روش‌های مختلف تجزیه پایداری معرفی شد. شاخص SIIG برگرفته از مدل TOPSIS^۱ یا اولویت‌بندی بر اساس شباهت به راه حل ایده‌آل می‌باشد که نخستین بار بوسیله ونگ و یون (۷) به عنوان یک روش تصمیم‌گیری چندمعیاره معرفی شد. از روش SIIG می‌توان برای رتبه‌بندی و مقایسه بهتر ژنوتیپ‌های مختلف و انتخاب بهترین ژنوتیپ‌ها و تعیین فواصل بین ژنوتیپ‌ها و گروه‌بندی آن‌ها استفاده نمود. از ویژگی‌های روش SIIG این است که برای محاسبه آن می‌توان از شاخص‌های مختلف، صفات مرغولوژیک، صفات فیزیولوژیک و ... استفاده نمود و کارایی انتخاب را افزایش داد. از آن جایی که ممکن است هر ژنوتیپی از نظر یک شاخص یا صفتی برتر باشد و در نهایت با افزایش تعداد صفات یا شاخص‌ها، ممکن است انتخاب ژنوتیپ مناسب برای محقق دشوار شود، به کمک روش SIIG تمام شاخص‌ها و صفات به صورت یک شاخص واحد درآمده و رتبه‌بندی و تعیین ژنوتیپ‌هایی برتر بسیار راحت‌تر می‌شود. هم‌چنین اگر تعداد صفات کم باشد اما تعداد ژنوتیپ‌ها زیاد باشد شاخص SIIG انتخاب ژنوتیپ‌های مطلوب را آسان‌تر

جدول ۱- داده‌های هواشناسی ماهیانه در فصل زراعی ۹۷-۹۸

Table 1. Monthly meteorological data in cropping season of 2018-19

ماه	Month	دما (سانتی‌گراد) Tem. (centigrade)			بارندگی (میلی‌متر) Rainfall (mm)
		حداکثر Min	حداقل Max	میانگین Mean	
مهر	Oct.	۳۵/۶	۱۱/۸	۲۳/۹	۵۰/۲
آبان	Nov.	۲۶/۸	۶/۶	۱۷	۳۲/۹
آذر	Dec.	۲۳/۴	۰/۴	۱۳/۳	۷/۵
دی	Jan.	۲۲/۲	-۰/۶	۱۳	۷/۲
بهمن	Feb.	۲۴/۴	.	۱۲/۹	۹۷/۳
اسفند	Mar.	۲۴/۲	۲/۸	۱۵/۶	۹۸/۴
فروردين	Apr.	۳۰/۹	۸	۲۱/۸	۵۷
اردیبهشت	May	۳۹/۲	۱۳/۲	۲۹/۴	۲/۹
مجموع					۲۵۳/۴

$$d_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^m (r_{ij} - r_j^+)^2} \quad i = 1, \dots, n$$

$$d_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^m (r_{ij} - r_j^-)^2} \quad i = 1, \dots, n$$

در روابط فوق r_{ij} : مقدار نرمال شده شاخص (صفت) آنام ($i = 1, 2, \dots, n$) در رابطه با ژنتیپ زام ($j = 1, 2, \dots, m$) می‌باشد. r_i^+ و r_i^- : بهترتب مقدار نرمال شده ژنتیپ ایده‌آل و ژنتیپ ضعیف برای هر شاخص (صفت) آنام ($i = 1, 2, \dots, n$) است. همچنان d_i^+ : فاصله از ژنتیپ ایده‌آل و d_i^- : فاصله از ژنتیپ ضعیف می‌باشد.

۵- محاسبه شاخص انتخاب ژنتیپ ایده‌آل (SIIG) در آخرین مرحله شاخص انتخاب ژنتیپ ایده‌آل از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$SIIG = \frac{d_i^-}{d_i^+ + d_i^-} \quad i = 1, 2, \dots, m, \quad 0 \leq SIIG \leq 1$$

مقدار SIIG بین صفر تا یک تغییر می‌کند و هرچه گزینه مورد نظر به ژنتیپ ایده‌آل نزدیک‌تر باشد مقدار SIIG آن به یک نزدیک‌تر خواهد بود. بر اساس این روش، بهترین ژنتیپ، نزدیک‌ترین ژنتیپ به ژنتیپ‌های ایده‌آل و دورترین از ژنتیپ‌های ضعیف است (۲۰، ۱۹). در اینجا، ژنتیپ ایده‌آل از مجموع مقادیر ایده‌آل هر یک از صفات مورد مطالعه به دست می‌آید، درحالی‌که ژنتیپ ضعیف از مجموع مقادیر ضعیف هر یک از صفات مورد نظر حاصل می‌گردد. به عنوان مثال در مورد عملکرد، حداکثر عملکرد یک ژنتیپ، مقدار ایده‌آل و عملکرد پایین، به عنوان مقدار ضعیف در نظر گرفته می‌شود. همچنان در مورد تعداد روز تا گل‌دهی (DHE)، چنانچه زودرسی ژنتیپ‌ها مهم باشد، مقدار ایده‌آل برابر کمترین مقدار DHE برای ژنتیپ‌ها و مقدار ضعیف برابر با حداکثر مقدار DHE برای ژنتیپ‌ها می‌باشد.

در این تحقیق، برای محاسبه شاخص انتخاب ژنتیپ ایده‌آل (SIIG) از نرم‌افزار Excel استفاده شد.

به منظور بررسی تنوع ژنتیکی و ادغام صفات موفولوژیک مختلف از روش SIIG استفاده شد که نحوه محاسبه این

شاخص به شرح ذیل می‌باشد:

۱- تشکیل ماتریس داده‌ها با توجه به تعداد ژنتیپ‌ها و صفات مختلف مورد بررسی، ماتریس داده‌ها به صورت زیر تشکیل می‌شود.

$$D = \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} & \dots & x_{1m} \\ x_{21} & x_{22} & \dots & x_{2m} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ x_{n1} & x_{n2} & \dots & x_{nm} \end{bmatrix}$$

در این ماتریس x_{ij} : مقدار صفت آنام ($i = 1, 2, \dots, n$) در رابطه با ژنتیپ زام ($j = 1, 2, \dots, m$) می‌باشد.

۲- تبدیل ماتریس داده‌ها به یک ماتریس نرمال (ماتریس R) از رابطه ذیل برای نرمال کردن داده‌ها استفاده می‌شود:

$$r_{ij} = \frac{x_{ij}}{\sqrt{\sum_{i=1}^n x_{ij}^2}}$$

ماتریس R به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$R = \begin{bmatrix} r_{11} & r_{12} & \dots & r_{1m} \\ r_{21} & r_{22} & \dots & r_{2m} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ r_{n1} & r_{n2} & \dots & r_{nm} \end{bmatrix}$$

۳- پیدا کردن ژنتیپ ایده‌آل و ژنتیپ غیر ایده‌آل (ضعیف) در این مرحله برای هر صفت به طور جداگانه، بهترین ژنتیپ و ضعیفترین انتخاب می‌شود.

۴- محاسبه فاصله از ژنتیپ ایده‌آل و ژنتیپ ضعیف در این مرحله برای هر صفت، فاصله از ژنتیپ ایده‌آل (d_i^+) و ژنتیپ ضعیف (d_i^-) بهترتب از روابط زیر محاسبه می‌شوند:

شاهد پایین‌تر بود. اما حداقل و حداکثر عملکرد دانه لاین‌ها به ترتیب برابر با ۱۸۶۲ و ۵۹۵۵ کیلوگرم در هکتار بود (جدول ۳) که بیانگر تنوع بالا برای عملکرد دانه است. همچنین برای صفات تعداد روز تا گل‌دهی، تعداد روز تا رسیدگی، وزن هزار دانه و ارتفاع بوته مشاهده شد که حداقل مقادیر این صفات از متوسط عملکرد ژنتیک‌های شاهد پایین‌تر بود اما جداکثر مقادیر برای این صفات از میانگین عملکرد ژنتیک‌های شاهد بیشتر بود که این مطلب حاکی از وجود تنوع بین لاین‌ها از نظر صفات مرفوولوژیک مورد مطالعه نسبت به ژنتیک‌های شاهد است (جدول ۳).

نتایج و بحث

مقادیر میانگین، حداقل، حداکثر، انحراف معیار و ضریب تغییرات در ۱۰۸ لاین امیدبخش جو در جدول ۳ نشان داده شده است. همچنین میانگین صفات مرفوولوژیک چهار ژنتیک WB-95-19، نیمروز، اکسین، نوروز و WB-95-19 برابر مقایسه ژنتیک‌های در جدول ۳ ذکر شده است. میانگین عملکرد ژنتیک‌های شاهد به ترتیب برابر با ۴۵۴۳ (نوروز)، ۴۲۶۳ (WB-95-19)، ۳۹۸۹ (اکسین) کیلوگرم در هکتار بود. میانگین عملکرد دانه لاین‌های مورد بررسی ۳۹۷۷ کیلوگرم در هکتار بود که این مقدار از متوسط عملکرد هر چهار ژنتیک

جدول ۳- آمار توصیفی مربوط به صفات مختلف مرفوولوژیک در ۱۰۸ لاین امیدبخش جو و ژنتیک‌های شاهد در سال زراعی ۹۷-۹۸
Table 3. Descriptive statistics parameters for different morphological traits of 108 barley promising lines and check genotypes in cropping season 2018-19

صفات Traits	میانگین Mean	حداقل Min	حداکثر Max	انحراف معیار Standard deviation	ضریب تغییرات CV (%)	شاهد Check			
						نیمروز	اکسین	نوروز	WB-95-19
DHE (day)	۱۰۲	۹۳	۱۰۵	۳/۱۲	۳/۱	۱۰۰	۹۹	۱۰۵	۹۹
DMA (day)	۱۳۹	۱۳۶	۱۴۲	۱/۴۴	۱/۰	۱۳۸	۱۴۰	۱۴۱	۱۳۹
PLH (cm)	۱۱۵	۷۹	۱۳۹	۱۰/۸۰	۹/۴	۱۰۸	۱۱۴	۱۱۴	۱۰۹
TKW (g)	۴۲	۲۸	۴۸	۳/۶۸	۸/۷	۴۴	۴۰	۴۹	۴۳
YLD (kg ha ⁻¹)	۳۹۷۷	۱۸۶۲	۵۹۵۵	۶۸۵/۷۰	۱۷/۲	۴۲۱۳	۳۹۸۹	۴۲۶۳	۴۵۴۳
LOD(%)	۵۶	۰	۱۰۰	۳۰/۱۰	۵۳/۳	۵۰	۵۷	۳۷	۵۳

DHE: تعداد روز تا گل‌دهی؛ DMA: تعداد روز تا رسیدگی؛ PLH: ارتفاع بوته؛ TKW: وزن هزار دانه؛ YLD: مولکرد دانه؛ LOD: خواهدگی

عملکرد ممکن است منجر به انتخاب لاین‌هایی با سایر صفات مطلوب نشود. بنابراین از شاخص SIIG در این تحقیق استفاده شد.

براساس نتایج تجزیه همبستگی فنوتیپی بین صفات (جدول ۴)، ارتباط معنی‌داری بین عملکرد دانه با صفات تعداد روز تا گل‌دهی، تعداد روز تا رسیدگی، وزن هزار دانه و ارتفاع بوته مشاهده نشد. بنابراین در این تحقیق انتخاب براساس

جدول ۴- تجزیه همبستگی بین صفات مختلف مرفوولوژیک و شاخص SIIG

Table 4. Correlation analysis among different morphological traits and SIIG index

LOD	YLD	TKW	PLH	DMA	DHE	
-۰/۳۱۳**	-۰/۱۹۳*	-۰/۰۳۰	.۰/۱۳۳	.۰/۳۹۴**	.۰/۵۶**	DMA
	-۰/۹۲۶**	-۰/۰۲۷	-۰/۱۲۲	-۰/۱۲۱	.۰/۴۲۲**	PLH
		.۰/۱۸۵	.۰/۴۶۵**	-۰/۰۳۴	-۰/۱۱۷	TKW

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد

DHE: تعداد روز تا گل‌دهی؛ DMA: تعداد روز تا رسیدگی؛ PLH: ارتفاع بوته؛ TKW: وزن هزار دانه؛ YLD: مولکرد دانه؛ LOD: خواهدگی

تا رسیدگی، ارتفاع بوته و وزن هزار دانه محاسبه شد (جدول ۵). همچنین در این تحقیق به منظور محاسبه شاخص SIIG فرض بر این بود که لاین‌هایی با بیشترین عملکرد دانه و وزن هزار دانه بالا و از طرفی با کمترین مقدار ارتفاع بوته، تعداد روز تا رسیدگی و تعداد روز تا گل‌دهی می‌باشند.

در واقع در این تحقیق به جای انتخاب براساس عملکرد از سایر صفات مرفوولوژیک نیز به طور همزمان استفاده شده است. نتایج همبستگی بین شاخص SIIG و سایر صفات اندازه‌گیری شده نشان داد که عملکرد همبستگی بالا مثبت و معنی‌داری با شاخص SIIG (۰/۹۲۶) دارد. همبستگی وزن هزار دانه با شاخص SIIG معنی‌دار نبود. اما همبستگی معنی‌دار منفی بین شاخص SIIG با صفات تعداد روز تا گل‌دهی (-۰/۰۳۷۵)، ارتفاع بوته (-۰/۰۳۷۵) و خواهدگی بوته (-۰/۰۳۱۳) مشاهده شد (جدول ۴). این مطلب نشان

به منظور انتخاب بهترین لاین‌ها از نظر عملکرد و سایر صفات مورد بررسی از شاخص SIIG (۱۹) استفاده شد (جدول ۵). شاخص SIIG صفات مورد نظر را ادغام نموده و تبدیل به یک شاخص واحد می‌نماید و کارایی تصمیم‌گیری را افزایش می‌دهد. از آن‌جایی که میزان تغییرات این شاخص بین صفر تا یک می‌باشد هر چه مقدار SIIG برای ژنتیکی به یک نزدیک‌تر باشد آن ژنتیک از مطلوبیت بالاتری از نظر بیشتر صفات مورد مطالعه، برخوردار می‌باشد و هر چه مقدار SIIG برای ژنتیکی به صفر نزدیک‌تر باشد ژنتیک مورد بررسی از نظر صفات مورد بررسی از مطلوبیت کمتری برخوردار خواهد بود. در واقع به کمک شاخص SIIG تضمیم نهایی را در انتخاب بهترین و ضعیفترین ژنتیک‌ها از نظر صفات مورد مطالعه می‌گیرد (۲۰، ۱۹). شاخص SIIG براساس صفات عملکرد دانه، تعداد روز تا گل‌دهی، تعداد روز

بزرگتر از ۷/۰ و کوچکتر از ۸/۰ بودند. لاین‌هایی که شاخص SIIG آنها بزرگتر از ۶/۰ و کوچکتر از ۷/۰ بودند در گروه دو و به همین ترتیب سایر لاین‌ها نیز گروه‌بندی شدند (جدول ۶).

نتایج گروه‌بندی لاین‌های مورد بررسی براساس شاخص SIIG (جدول ۶) نشان داد که در گروه یک، ۶ لاین قرار دارد که متوسط عملکرد دانه آنها ۵۱۷۳ کیلوگرم در هکتار با متوسط وزن هزار دانه ۴۳/۸ گرم و ارتفاع بوته ۱۰۴ سانتی‌متر بود. از نظر زودرسی، این گروه از سایر گروه‌ها کمی زودرس‌تر بودند. متوسط عملکرد دانه گروه اول از متوسط عملکرد همه ژنوتیپ‌های شاهد بیشتر بود. متوسط وزن هزار دانه این گروه از میانگین ژنوتیپ‌های نیمروز و نوروز پایین‌تر بود. همچنین ارتفاع بوته گروه اول از هر چهار ژنوتیپ شاهد کمتر بود. از طرفی تفاوت چندانی بین صفات تعداد روز گل‌دهی و رسیدگی در هیچ‌کدام از گروه‌ها با ژنوتیپ‌های شاهد مشاهده نشد (جدوال ۵).

در گروه دو، ۱۹ لاین وجود داشت که متوسط عملکرد دانه، وزن هزار دانه و ارتفاع بوته آنها به ترتیب ۴۷۱۴ کیلوگرم در هکتار، ۴۳/۵ گرم و ۱۱۲/۷ سانتی‌متر بود. عملکرد دانه، وزن هزار دانه و ارتفاع بوته گروه ۲ نیز از همه ژنوتیپ‌های شاهد بیشتر بود در گروه ۳ که بیشترین تعداد لاین‌ها قرار داشتند (۳۸ لاین) متوسط عملکرد دانه، وزن هزار دانه و ارتفاع بوته آنها به ترتیب ۴۱۳۵ کیلوگرم، ۴۲/۴ گرم و ۱۱۳/۳ سانتی‌متر بود (جدوال ۵).

در گروه ۴ تعداد ۳۰ لاین وجود داشت. متوسط عملکرد دانه، وزن هزار دانه، ارتفاع بوته، تعداد روز تا گل‌دهی، تعداد روز تا رسیدگی و خوابیدگی بوته آنها به ترتیب ۳۵۸۴ کیلوگرم در هکتار، ۴۱/۶ گرم، ۱۱۷/۵ سانتی‌متر، ۱۰۱/۷ روز، ۱۳۹ و ۶۴ درصد بود. عملکرد تمام لاین‌های این گروه از ژنوتیپ‌های شاهد پایین‌تر بود (جدوال ۵).

در گروه ۵، نیز ۱۳ لاین با متوسط عملکرد دانه ۳۰۵۴ کیلوگرم در هکتار، وزن هزار دانه ۴۱/۵ گرم، ارتفاع بوته ۱۲۰/۲ سانتی‌متر، تعداد روز تا گل‌دهی ۱۰۳/۴ روز، تعداد روز تا رسیدگی ۱۳۹/۵ روز و خوابیدگی بوته ۷۱ درصد قرار داشتند. در گروه شش، ۲ لاین قرار دارد که متوسط عملکرد دانه، وزن هزار دانه، ارتفاع بوته، تعداد روز تا گل‌دهی، تعداد روز تا رسیدگی و خوابیدگی بوته آنها به ترتیب ۲۲۸۴ کیلوگرم در هکتار، ۴۲/۸ گرم، ۱۲۳/۵ سانتی‌متر، ۱۰۵ روز، ۱۳۹/۵ روز و ۸۵ درصد بود (جدوال ۵). طبق نتایج بدست آمده متوسط عملکرد دانه هر ۳ گروه ۴، ۵ و ۶ از متوسط عملکرد همه ژنوتیپ‌های شاهد پایین‌تر بود (جدول ۶). این نتایج نشان داد که شاخص SIIG به خوبی توانسته لاین‌های مورد بررسی را همزمان براساس چند صفت گروه‌بندی نموده و فاصله آنها را از هم مشخص نماید. در این تحقیق لاین‌های شماره‌ی ۹۸، ۱۰۵، ۱۱۰، ۱۰۹ و ۱۱۳ جزو لاین‌های دو ردیفه بودند. لاین ۱۱۳ در گروه یک قرار داشت و با متوسط عملکرد دانه، وزن هزار دانه، ارتفاع بوته، تعداد روز تا گل‌دهی، تعداد روز تا رسیدگی و خوابیدگی بوته آن به ترتیب ۴۵۰۰ کیلوگرم در هکتار، ۴۷/۶ گرم، ۸۸ سانتی‌متر، ۹۵ روز، ۱۳۶ و ۱۰

داد که عملکرد بیشترین سهم را در مقدار شاخص SIIG داشته و صفات ارتفاع بوته در مرحله بعدی قرار دارد. بنابراین ژنوتیپ‌های انتخابی با SIIG از پتانسیل عملکرد بالایی برخوردار خواهند بود. همچنین تعداد روز تا گل‌دهی و تعداد روز تا رسیدگی نقش ناچیزی در مقدار عددی SIIG داشتند که این مطلب بیانگر تنوع ژنتیکی پایین این صفات نسبت به سایر صفات بود. از ویژگی‌های شاخص SIIG این است که هر چه صفتی دارای تنوع ژنتیکی بیشتری باشد سهم آن در مقدار عددی SIIG بیشتر خواهد بود. لازم به توضیح می‌باشد که در مواردی که همبستگی شاخص SIIG و عملکرد دانه پایین باشد برای انتخاب ژنوتیپ‌های پرمحصول با صفات مطلوب بهتر است از نمودار دو بعدی عملکرد و شاخص SIIG استفاده شود (۱۲).

نتایج شاخص SIIG نشان داد که لاین‌های شماره‌ی ۶۴، ۸، ۳۳، ۱۱۳، ۱۱۹ و ۳۴ به ترتیب با بیشترین مقدار SIIG (۰/۷۷۰، ۰/۷۴۶، ۰/۷۴۴، ۰/۷۱۲، ۰/۷۰۵ و ۰/۷۰۵) جزو برترین لاین‌ها در این تحقیق بودند. همچنین عملکرد این لاین‌ها، از هر چهار شاهد آزمایش بیشتر بود (به جزء لاین شماره‌ی ۱۱۳). از طرفی لاین‌های شماره‌ی ۸۷، ۱۱۵، ۸۵، ۸۵، ۸۷، ۳۲، ۶، ۸۶، ۱۳، ۱۵، ۲، ۵۷، ۹، ۱۴، ۲۸، ۶۲، ۹۴، ۸۹ و ۱۶ به ترتیب با بیشترین مقدار SIIG (به ترتیب ۰/۶۸۳، ۰/۶۵۰، ۰/۶۵۲، ۰/۶۵۶، ۰/۶۸۲، ۰/۶۸۲، ۰/۶۷۹، ۰/۶۴۴، ۰/۶۳۹، ۰/۶۳۷، ۰/۶۳۹، ۰/۶۳۱، ۰/۶۳۰، ۰/۶۱۳، ۰/۶۱۰، ۰/۶۰۵ و ۰/۶۰۰) جزو بهترین لاین‌ها از نظر بیشتر صفات مرفلوژیک بودند (جدول ۵). از آنجایی که میزان تغییرات SIIG بین ۰ تا ۱ می‌باشد بنابراین این شاخص، روشنی مناسب برای نشان دادن فاصله بین ژنوتیپ‌ها براساس صفات مورد مطالعه می‌باشد (۲۰، ۱۹). در بین این لاین‌ها، تنها لاین‌های شماره‌ی ۲، ۵، ۵۷، ۴۲، ۲۶، ۶۲ و ۱۶ به ترتیب با عملکرد ۴۳۹۰، ۴۲۷۸، ۴۲۸۸ و ۴۲۶۸ کیلوگرم در هکتار دارای عملکرد پایین نسبت به شاهد WB-95-19 (جدول ۵).

نتایج SIIG نشان داد که لاین شماره‌ی ۴۴ با کمترین مقدار (۰/۲۶۹) جزو ضعیفترین لاین‌ها است. از طرفی این لاین دارای عملکرد پایین و دیررس‌تر نسبت به بسیاری از لاین‌های مورد مطالعه و ژنوتیپ‌های شاهد بود. همچنین لاین‌های شماره‌ی ۱۱۶، ۱۱۶، ۴۲، ۴۲، ۵۰، ۷۰، ۷۶، ۴۵، ۴۵، ۲۶، ۶۶، ۵۰، ۷۰، ۷۶، ۱۲، ۱۰۷، ۱۰۷، ۵۶ و ۸۸ به ترتیب با کمترین مقدار SIIG (به ترتیب ۰/۲۹۹، ۰/۳۱۰، ۰/۳۳۰، ۰/۳۵۵، ۰/۳۵۰، ۰/۳۶۰، ۰/۳۶۳، ۰/۳۶۹، ۰/۳۶۷، ۰/۳۷۷، ۰/۳۸۴، ۰/۳۸۴، ۰/۳۸۶، ۰/۳۸۶ و ۰/۳۹۷) جزو ضعیفترین لاین‌ها از نظر عملکرد و بیشتر صفات مرفلوژیک بودند (جدول ۵).

به منظور بررسی کارایی شاخص SIIG در انتخاب بهترین لاین‌ها از نظر عملکرد دانه، وزن هزار دانه، تعداد روز تا گل‌دهی، تعداد روز تا رسیدگی، خوابیدگی بوته و ارتفاع بوته به طور همزمان، لاین‌های مورد بررسی براساس شاخص SIIG در ۶ دسته گروه‌بندی شدند. لازم به ذکر است چون میزان شاخص SIIG در این تحقیق کمتر ۰/۸ بود بنابراین اولین گروه شامل لاین‌های بودند که مقدار SIIG آنها

بالا را معرفی نمایند. در تحقیقی دیگر یاقوتی‌پور و همکاران (۱۸) از شاخص SIIG به منظور ادغام شاخص‌های مختلف تحمل به خشکی در گندم نان استفاده نمودند و بیان داشتند که شاخص SIIG یک روش ترکیبی جدید و کارا در انتخاب موثرتر ژنوتیپ‌های مطلوب می‌باشد. زالی و همکاران (۲۰) صفات مختلف تحمل به خشکی را با استفاده از شاخص SIIG ادغام نموده و بیان نمودند که شاخص SIIG با ادغام صفات یا شاخص‌های مختلف، انتخاب ژنوتیپ‌های مطلوب را مؤثرتر انجام می‌دهد. زالی و همکاران (۱۹) از شاخص SIIG به منظور ادغام روش‌های مختلف تجزیه پایداری پارامتری و ناپارامتری در کلزا استفاده نمودند. آنها شاخص SIIG را روشی مناسب به منظور ادغام صفات مرفوولوژیکی و فیزیولوژیکی و همچنین سایر شاخص‌های تجزیه پایداری معرفی نمودند. نتایج مشابهی نیز در مورد کاربرد شاخص SIIG توسط طهماسبی و همکاران (۱۶) گزارش شده است.

درصد، برترین لاین دوردیفه بود. سایر لاین‌های دو ردیفه در گروه‌های ۳ و ۴ قرار گرفته بودند و عملکرد آنها از هر چهار ژنوتیپ شاهد پایین تر بود (جدول ۵). با یک نگاه کلی به جدول ۶ مشاهده شد که هر چه مقدار شاخص SIIG کاهش می‌یابد مقدار عملکرد، وزن هزار دانه گروه‌ها نیز کاهش و ارتفاع بوته و خوابیدگی بوته گروه‌ها افزایش یافت است ولی تغییر معنی‌داری در مقدار صفات تعداد روز تا گل‌دهی و تعداد روز تا رسیدگی گروه‌ها مشاهده نشد. این مطلب نشان داد که شاخص SIIG توانسته به طور همزمان، ژنوتیپ‌های پرمحصول با وزن هزار دانه مناسب و ارتفاع بوته و درصد خوابیدگی کمتر را نیز انتخاب کند. نجفی میرک و همکاران (۱۲) از شاخص SIIG به منظور ادغام روش‌های مختلف تجزیه پایداری ناپارامتری در گندم دوروم استفاده نمودند و با استفاده از شاخص SIIG و عملکرد در یک نمودار دو بعدی توانستند ژنوتیپ‌های پایدار با عملکرد

جدول ۶- گروه‌بندی لاین‌های جو براساس شاخص SIIG و میانگین صفات مختلف مرفوژیک در هر گروه
Table 6. Grouping of barley lines based on SIIG index and mean of different morphological traits in each group

LOD (%)	YLD (kg ha ⁻¹)	TKW (g)	PLH (cm)	DMA (Day)	DHE (Day)	تعداد لاین‌ها Lines Number	گروه‌ها Groups	SIIG
میانگین گروه‌ها Average of groups								
۴۳	۵۱۷۳	۴۳/۸	۱۰۴/۰	۱۳۸/۵	۱۰۰/۲	۶	۱	.۰/۷<SIIG<.۰/۸
۵۲	۴۷۱۴	۴۳/۵	۱۱۲/۷	۱۳۹/۳	۱۰۱/۱	۱۹	۲	.۰/۶<SIIG<.۰/۷
۴۸	۴۱۲۵	۴۲/۴	۱۱۷/۳	۱۳۸/۶	۱۰۱/۱	۲۸	۳	.۰/۵<SIIG<.۰/۶
۶۴	۳۵۸۴	۴۱/۶	۱۱۷/۵	۱۳۹/۰	۱۰۱/۷	۳۰	۴	.۰/۴<SIIG<.۰/۵
۷۱	۳۰۰۴	۴۱/۵	۱۲۰/۲	۱۳۹/۸	۱۰۳/۴	۱۳	۵	.۰/۳<SIIG<.۰/۴
۸۵	۲۲۸۴	۴۲/۸	۱۲۲/۵	۱۳۹/۵	۱۰۵	۲	۶	.۰<SIIG<.۰/۳

DHE: تعداد روز تا گل دهی؛ DMA: تعداد روز تا رسیدگی؛ PLH: ارتفاع بوته؛ YLD: وزن هزار دانه؛ TTKW: میانگین گروه‌ها

شاخص انتخاب ژنوتیپ ایدهآل (SIIG) یک مدل گزینش گر بوده و به منظور انتخاب ایدهآل ترین ارقام و لاین‌ها از بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی به کار می‌رود. محققان می‌توانند از شاخص SIIG، به منظور انتخاب بهترین ژنوتیپ‌ها با استفاده از ادغام شاخص‌های مختلف تحمل به خشکی (۲۰)، پارامترهای تجزیه پایداری (۱۹، ۱۲) یا صفات مختلف مرفوژیک و فیزیولوژیک استفاده کنند. به عبارت دیگر با استفاده از روش SIIG می‌توان صفات مختلف را به صورت یک شاخص واحد درآورد و انتخاب ژنوتیپ‌های برتر را مطمئن‌تر و دقیق‌تر انجام داد. از دیگر ویژگی‌های شاخص SIIG، ادغام صفات با واحدهای مختلف است. همان‌طور که مشاهده در این تحقیق از صفاتی با واحدهای متفاوت استفاده شد. همچنین هر چه صفتی دارای تنوع ژنتیکی بیشتری باشد نقش آن در مقدار عددی شاخص SIIG بیشتر خواهد بود. در صورتی که در تحقیق تعداد صفات مورد بررسی زیاد باشد برای انتخاب ژنوتیپ‌های با عملکرد بالا و صفات مطلوب بهتر است شاخص SIIG بر مبنای همه صفات به جزء عملکرد محاسبه شود و در نهایت انتخاب ژنوتیپ‌ها در یک نمودار دو بعدی که یک محور آن شاخص SIIG و محور دیگر آن عملکرد است صورت گیرد.

نتایج نشان داد که شاخص SIIG به خوبی توانسته ژنوتیپ‌ها را براساس سه صفت عملکرد دانه، وزن هزار دانه و ارتفاع بوته دسته‌بندی نماید و هر چه صفتی از تنوع ژنتیکی بیشتری برخوردار باشد نقش آن در مقدار شاخص SIIG بیشتر خواهد بود. نتایج گروه‌بندی لاین‌ها بر اساس شاخص SIIG نشان داد که متوسط عملکرد دانه گروه‌های ۱، ۲ از متوسط عملکرد همه ژنوتیپ‌های شاهد بیشتر بود. همچنین متوسط عملکرد گروه‌های ۴، ۵ و ۶ از هر چهار ژنوتیپ شاهد آزمایش پایین‌تر بود. در گروه ۳ نیز ژنوتیپ‌های ۴۶ و ۱۰، ۲۲ دارای عملکرد بیشتر از هر چهار ژنوتیپ شاهد بودند و لاین‌های شماره‌ی ۵۵، ۱۱۴، ۹۶، ۱۰۴ و ۲۵ نیز دارای عملکرد بیشتر از سه ژنوتیپ شاهد نیمروز، اکسین و نوروز بودند. نهایتاً لاین‌های شماره‌ی ۸۶۴، ۳۳۸، ۱۱۹، ۱۱۳، ۳۳۸، ۶۴۶ و ۳۴ از گروه یک و لاین‌های شماره‌ی ۸۷، ۶۵، ۱۱۵، ۸۵، ۶۳، ۵۶۳، ۵۷، ۹، ۱۴، ۲۸، ۹۴، ۸۹، ۱۳، ۱۵ و ۱۶ از گروه ۲ و لاین‌های شماره‌ی ۲۲، ۱۰، ۴۶، ۱۱۴، ۵۵، ۹۶ و ۲۵ از گروه ۳ جزو لاین‌های برتر در این تحقیق بودند و می‌توان از آنها را برای انجام آزمایشات بیشتر از جمله آزمایشات سازگاری در مناطق گرمسیر مخصوصاً شهرستان داراب استفاده نمود. همچنین لاین ۱۱۳ برترین لاین دو دیده در این تحقیق بود.

منابع

- Ahmadi, K., H.A. Gholizadeh, H.R. Ebadzadeh, F. Hatami, M. Fazliestabragh, R. Hussein pour, A. Kazemian and M. Rafeie. 2016. Agricultural Statistics. Ministry of Agriculture-Jahad, Vol. 1. 163 pp. (In Persian).
- Brim, C.A., H.W. Johnson and C.C. Cockerham. 1959. Multiple selection criteria in soybeans. *Agronomy Journal*, 51: 42-46.
- Drikvand, R., K. Samiei and T. Hossinpoor. 2011. Path coefficient analysis in hull-less barley under rainfed condition. *Australian Journal of Basic and Applied Sciences*, 5: 277-279.
- FAO. 2017. Statistical data. WWW. FAOSTAT. Org.
- Ferreira, J.R., J.F. Pereira, C.Turcetto, E. Minella, L. Consoli and C.A. Delatorre. 2016. Assessment of genetic diversity in Brazilian barley using SSR markers. *Genetics and Molecular Biology*, 39(1): 86-96.
- Hadado, T., D. Rau, E. Bitocchiand and R. Pado. 2009. Genetic diversity of barley (*Hordeum vulgare* L.) landraces from the central highlands of Eithiopia: comparison between the Belg and Meher growing seasons using morphological traits. *Genetic Resources and Crop Evolution*, 56: 1131-1148.
- Hwang, C.L. and K. Yoon. 1981. Multiple attributes decision making methods and applications, Springer, Berlin Heidelberg, pp: 58-191.
- Lin, C.Y. 1978. Index selection for genetic improvement of quantitative characters. *Theoretical Applied Genetics*, 52: 49-56.
- Kamphorne, O. and A.W. Nordskog. 1959. Restricted selection indices. *Biometrics*, 15: 10-19.
- Koocheki, A. 1994. Crop production in dry region: Cereals, Legumes, Industrial and forage crops (Translated in Persian). Jihad Daneshghahi Mashhad Press, 202 pp.
- Mohtashmi, R. 2015. The correlation study of important barley agronomic traits and grain yield by Path Analysis. *Biological Forum – An International Journal*, 7: 1211-1219.
- Najafi Mirak, T., M. Dastfal, B. Andarzian, H.Farzadi, M. Bahari and H. Zali. 2018. Stability analysis of grain yield of durum wheat promising lines in warm and dry areas using parametric and non-parametric methods. *Journal of Crop Production and Processing*, 8(2): 79-96. (In Persian with English Abstract).
- Pesek, J. and R.J. Baker. 1969. Desired improvement in relation to selection indices. *Canadian Journal of Plant Science*, 49: 803-804.
- Rabiei, B., M. Valizdah, B. Ghareyazie, and M. Moghaddam. 2004. Evaluation of selection indices for improving rice grain shape. *Field Crops Research*, 89: 359-367.
- Taghizadeh, Z., H. Sabouri, H. Hosseini Moghaddam, H.A. Fallahian and M. Katouzi. 2019. Genetic diversity and relationship between yield and yield components morphological in F3 family of barley crosses Badia × Kavir using multivariate analysis methods. *Journal of Crop Breeding*, 11(30): 188-197. (In Persian with English Abstract).
- Tahmasebi, S., M. Dastfal, H. Zali, and M. Rajaei. 2018. Drought tolerance evaluation of bread heat cultivars and promising lines in warm and dry climate of the south. *Cereal Research*, 8(2): 209-225.
- Smith, H. F. 1936. A discriminant function for plant selection. *Annals of Eugenetics*, 7: 240-250.
- Yagoutipour, A., E. Farshadfar and M. Saeedi. 2017. Assessment of durum wheat genotypes for drought tolerance by suitable compound method. *Environmental Stress in Crop Sciences*, 10(2): 247-256 (In Persian with English Abstract).
- Zali, H., O. Sofalian, T. Hasanloo, A. Asghari and S.M. Hoseini. 2015. Appraising of drought tolerance relying on stability analysis indices in canola genotypes simultaneously, using selection index of ideal genotype (SIIG) technique: Introduction of new method. *Biological Forum – An International Journal*, 7(2): 703-711.
- Zali, H., O. Sofalian, T. Hasanloo, A. Asghari and M. Zeinalabedini. 2016. Appropriate strategies for selection of drought tolerant genotypes in canola. *Journal of Crop Breeding*, 78 (20): 77-90, (In Persian with English Abstract).
- Zeng, X.Q. 2015. Genetic variability in agronomic traits of a germplasm collection of hulless barley. *Genetics and Molecular Research*, 14(4): 18356-18369.

Evaluation of Selection Index of Ideal Genotype (SIIG) in other to Selection of Barley Promising Lines with High Yield and Desirable Agronomy Traits

Hassan Zali¹ and Ali Barati²

1- Assistant Professor, Seed and Plant Improvement Department, Fars Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Darab, Iran, (Corresponding author: Hzali90@yahoo.com)

2- Assistant Professor, Seed and Plant Improvement Department, Agricultural Research Education and Extension Center, (AREEO), Karaj, Iran

Received: September 26, 2019 Accepted: April 4, 2020

Abstract

In order to study the genetic variation and selection of high yielding barley lines with desirable agronomic traits, 108 pure lines in the non-repeating Augment design with four controls in three blocks were evaluated using the selection index of ideal genotype (SIIG). The experiment was evaluated in the farm of Darab Agricultural and Natural Resources Research Station in the period of 2017-18. The results of the SIIG index indicated that Lines No. 64, 8, 33, 113, 119 and 34 with the high value of SIIG (0.770, 0.746, 0.744, 0.712, 0.705 and 0.705, respectively) were superior genotypes and lines number 44 and 116 with the lowest SIIG (0.149) were the weakest lines in this study. In order to evaluate the efficiency of SIIG index in selecting the best lines for grain yield, thousand kernal weight, plant height, days to heading and days to maturity, lines were grouped according to SIIG index in 6 categories. The results showed that as the amount of SIIG index decreased, yield, 1000 grain weight and plant height were also decreased, but there was no significant change in the days to flowering and days to maturity. The results of grouping of lines based on SIIG showed that the average grain yield of groups 1 and 2 were higher than the average yield of the all controls. Also, mean yields of groups 4, 5 and 6 were lower than all four control genotypes. Finally, lines number 64, 8, 33, 113, 119 and 34 (Group I) and lines number 87, 65, 85, 115, 32, 6, 86, 2, 15, 13, 9, 57, 62, 63, 28, 14, 89, 94 and 16 (Group 2) and Lines number 22, 10, 46, 55, 114, 96, 104 and 25 of (Group 3) were the best Lines and can be used for further testing, including adaptation tests in tropical areas, especially Darab. Also, line 113 was the top two-row line in this study.

Keywords: Barley Yield, Morphologic Traits, Multi Criteria Method, Selection Index of Ideal Genotype